

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 21. Iratus Furiæ similis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

PARS QVARTA.

XXI.
IRATVS
FVRIAE
SIMILIS.
Catull.
de nupt.
Pelei &
Thet.

ON inscitè veteres finxerunt tres
Furias, tortis anguibus, crinum
loco, incinctas,

*Eumenides, quibus anguineo redimita capilla
Frons expirantis proportionat pectoris iras.*

siquidem è crinibus, de cauda equina, aut cæ-
sarie anus abruptis, vel lapsis, aiunt, angues,
aut anguillas nasci, si in aquam stagnantem
injiciantur, ac sub limo putrescentes intume-
scant. Sed multò verius hæc moribus accö-
modantur. Quippe, etiam in diuinis litteris,
capilli significant hominum cogitationes,
quæ iratæ si persistant, in serpentes degene-
rant, & virulenta consilia solent generare.
Eiuscmodi consilia ostendimus, in exemplis
satis truculentis, in quibus utique faciem san-
guine madefactam, fluidoque cruore ruben-
tem pallam gestat Eriñns, quam

Ouid. l.4.
Metam.

luctus comitatur euntem,

Et panor, & terror, trepidog, insania vultu.

Herodot. Sunt enim irâ flagrantes terribiles; vulnera
in Thalia. & mortes ferunt, & in totas sæpe familias,
immo in suam gentē luctū inferunt. Quem-
admodū Cambyses fertur furijs incensus uni-
uersam prope familiā delevisse. Qua de caus-
fa me-

ſa metuuntur. Sed metuuntur ab ijs, qui in Christi ſchola nondum didicerunt vitam contemnere. Christus aliter docuit, cum di-
xit: *Nolite timere eos, qui occidunt corpus, ani-
mam autem non poſſunt occidere: ſed potius time-
te eum, qui poſteſt & animam, & corpus perdeſſe
in gehennam.* Certe multò æquius eſt, hunc timere; qui utique eſt Deus iuſtissimè eos ap- plaudens in Acherontem, qui illum non ti- ment. Suprema hæc eſt poſteſtaſ, neque com- petit, niſi supremo iudici, ſoli, de jure, ter-ribili & metuendo.

Matth.
10. 28.

Affectant tamen eam poſteſtatem, quos ira facit iſfanos. Nam ita nonnulli odijs exar- descunt, vt, contra jus & fas, tentent, eo- rum, quos occiſiſſimos volunt, & animam, & corpus perdeſſe in gehennam: neque ten- tent tantūm, verūm etiam reipsa faciant. An non hi meritò timendi, fugiendi, execrandi? Si enim melius eſt habitare, in terra deſerta, quam cum muliere rixosa & iracunda, quis cum non declinet, qui non verba tantūm in- gerit, nec rixas modò commouet, vt mulier, ſed etiam necem meditatur; & quidem ita meditatur, vt non ſi contentus occidere cor- pus, niſi vna & animam perdat in gehennam? Quantæ iræ vindicta eſt, in homine, hominē ciuidem

XXII.
IRATVS
ETIAM
ANIMAS
ALTER VS
EXITIVM
STRVIT.
Prou. 21.
19.